

„Árnyék elfutó vizen”

KÖNYVKRITIKA - KETTEN EGY ÚJ KÖNYVRŐL - LXV. évfolyam, 4. szám, 2021. január 29.

Ketten egy új könyvről – *Rakovszky Zsuzsa: Állapotváltozások. Válogatott versek 1981–2019. Magvető Könyvkiadó, Budapest, 2020, 159 oldal, 3499 Ft*

Jelen és múlt sokrétű, ellentmondásos kapcsolata önmagában is tárgya sok Rakovszky-versnek. Az *Egyirányú utca* (1998) híres idő-versei a jelen örökös múlttá porladásának és a múlt jelenben való továbbélésének a tapasztalatát rögzítik tény- kép- és víziószerűen. S persze ott van a vágy is az idő visszaforgatására, a múlt korrigálására, egyúttal a fájdalom ennek megvalósíthatatlansága miatt: „És ha lehetne, ha mégiscsak visszatérne, / ki már soha, megint csak gázszámlákról beszélne, / csöpögő vízcsapokról, s te is csak azt felelnéd, / amit akkor, s nem mondanád: „Ne menj még! / Fél életem viszed magaddal, hogyha elmegy!” Az, hogy az élők maguk is árnyak, mert nem a saját életüket élik, a *Téli napforduló* (2006) című verses novellától lesz általánossá a Rakovszky-versek világában. Az árnylét egyik oka, hogy a történelem sodrába került ember nem alakíthatja az életét, elszenved, s így el is idegenedik tőle.